

Grunden til hans Betænkelighed særlig den, at der kunde hænde det Tilfælde, at en Mand, som havde Renter til gode og paa den anden Side skyldte Renter ifølge sin Panteobligation til Sparekassen, kunde komme i Bekneb og ikke faa de fornødne Midler til at betale disse Renter. Denne Betænkelighed — hvis jeg forstod den ærede Ordfører ret — er efter min Mening uden Basis i det foreliggende Lovforslag. Efter Lovforslagets § 4 staar der et Forbud mod Likvidationsret, naar Fordringen, altsaa Sparekassebogen, er erhvervet efter den 8. September, men derved er der bevaret Likvidationsret for alle Fordringer, altsaa ogsaa Sparekassebøger, som have været paa vedkommende Mands Haand før den 8. September. For det Tilfælde altsaa, at en Mand har haft Penge til gode i Sparekassen og været Pantebitor efter Obligation i sin Gaard, vil han kunne fyldestgøre den forestaaende Termin ved at indsende en Anvisning paa sit i Sparekassen indestaaende Beløb, derom nærer jeg aldeles ingen Tvivl. I § 3 staar: „Enhver Indbetaling til Kassen skal ske portofrit“. Hvis det var Meningen, at en saadan Anvisning paa Spareres Tilgodehavende paa Sparekassebog ikke skulde kunne gives i Betaling for skyldig Rente, maatte der foruden Ordet „portofrit“ til lige staa „kontant“. Naar det ikke staar der, tror jeg, man ikke siger for meget, naar man paastaar, at man ved enhver Domstol vil kunne gennemføre den Mands Ret, som betaler sin Rente til den forestaaende Termin ved at indsende en Anvisning paa sin Sparekassebog, eventuelt ved at vedlægge med Posten denne Sparekassebog portofrit til Afskrivning af det fornødne Beløb i selve Bogen.

Jeg fremdrager udtrykkeligt dette, og jeg ønsker at høre den højtærede Ministers Bekræftelse deraf, thi jeg vil vide, hvad jeg stemmer for. Hvis det, som jeg her har anført, ikke er Indholdet af Loven, ere vi inde paa nogle Retsregler, som ere i Strid med, hvad der ellers er gældende Ret. Saa ere vi inde i nogle Undtagelsesbestemmelser af meget betænkelig Rækkevidde.

Indenrigsministeren (Bernsten): Den politiske Interesse, som man fra forskellige Sider har søgt at udvinde af denne Sag, skal jeg ikke komme ind paa, for den interesserer mig ikke i Øjeblikket. Det, der interesserer mig, er Spørgsmaalet om, hvorvidt dette Ting vil give sit Samtykke til den Foranstaltning, her foreslaas, en

Foranstaltning, som det andet Ting enstemmigt har givet sin Tilslutning.

Saa vidt jeg forstod Ordførerne for de forskellige Lejre, ere alle Grupper her i Tinget enige om at ville stemme for Forslaget. Kun den sidste ærede Taler har taget et Forbehold, nemlig, hvorvidt Modregning kan finde Sted, naar der er Tale om Renteindbetaling. Dertil vil jeg sige, at naar en Sparekasse gaar konkurs, er ifølge den gældende Lovgivning Regelen, at Modregning, Modkrav kan gøres gældende. Spørgsmaalet er mere tvivlsomt i Tilfælde, hvor Kassen ikke er gaaet konkurs, men her er i hvert Fald gjort den Undtagelse, som det ærede Medlem ogsaa nævnedes, at de Sparekassebøger, der ere erhvervede efter den 8. September d. A., kan man ikke bruge til Modregning. Hvorledes Spørgsmaalet i sin Helhed skal afgøres, kan jeg ikke sige i Øjeblikket, det maa i sidste Instans Domstolene afgøre.

Det ærede Medlem fra Lejre (Ole Hansen) beklagede, at man ikke ved Vedtagelsen af den foreslaaede Lov fik Tilslutning til at udbetale Renter. Det lader sig ikke gøre af forskellige Grunde. Kassen er jo lukket, den er ikke aaben for Udbetaling, og som Følge deraf kan en saadan ikke finde Sted, men kun Indbetaling af Renter. Dertil kommer endvidere, at der vilde opstaa adskillige Vanskeligheder, hvis man vilde tillade, at Renteudbetaling kunde finde Sted. Nogle vilde hæve, andre undlade at hæve deres Renter. Endvidere er jeg ikke klar over, om der er Midler i Sparekassen til at udbetale Renter, jeg tror ikke, der er. Dernæst maatte man aabne alle Kontorsteder, for at Renterne kunde udbetales derfra, thi det vilde være forbundet med for stor Bekostning for de vedkommende, hvis man forlangte, at alle skulde møde paa Sparekassens Kontor for der at faa Renterne udbetalte. Det er klart, at som Lovforslaget er affattet, og som Landstinget har tiltraadt det, kan Renteudbetaling ikke finde Sted, saa længe Sparekassen bliver staaende, som den nu staar.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) sagde, at det var et usædvanligt Skridt, vi her staa i Begreb med at foretage, og det er ganske rigtigt, et Forslag som dette har ikke foreligget før. Moratorier kendte man kun i Enevoldsmagtens Dage, men det var Moratorier, der udstedtes til Gunst for en enkelt eller nogle enkelte Kreditorer. Dette Moratorium stiller alle ens. Vi maa ikke glemme, at det ogsaa er en usædvanlig